

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quòd difficillimè credetes, te contra Christum esse; hoc est facillimum
creditu, si Christo credis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

DOMINICA III.

QUADRAGESIMÆ.

DE CHRISTO EIICIENTE DÆMONIVM, &c.

VERITATES PRACTICÆ.

ERAT Iesus eiiciens Dæmonium, & illud erat mutum. Luc. II.

Obedientia Dæmonum nostræ est condempnatio Inobedientiæ.

In 3. parte, Feria 4. hebdomada 9.

In Beelzebuth Principe Dæmoniorum eiicit Dæmonia.

Qui sibi Innocenti factam injuriam nimis dolet, suæ ipse innocentie injuriam facit.

In hac 2. parte, Feria 2. hebdom. 4. Quadragesima. Vide & in 1. parte, die 16. Januarii, ubi de injuriis non modo non inferendis, sed illatis suffren dis.

Omne regnum in seipsum divisum desolabitur, &c.

Beati mites. Beati pacifici. Beati qui perfectionem patiuntur. Beati cum maledixerint vobis.

In 3. parte, in 4. hebdomada.

Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt omnia, quæ possidet.

Multorum est Conscientia cauteriata & perversa, nisi se sinant dirigi.

In 1. parte, Feria 5. hebdomada 3. ubi etiam de cauterio dicitur, de mala pace, & falsa quadam securitate Conscientia, quam procurat Dæmon in animis, quos possidet, intelligendū demonstratur.

Si autem fortior illo superveniens vicerit eū, &c. Qua facilitate vincimur, eadem vincere possumus.

In 3. parte, Feria 5. hebdomada 7. Vbi de his Christi Domini verbis, & de nostris per ipsum contra omnes Adversarios fortitudine.

Qui non est mecum, contra me est.

VERITATEM PRACTICAM.

VERBA illa continent valde stupendam & fructuosam, quæ cum nullibi declaretur, hic est modus apertius exponenda.

Quod difficillimè crederes, te contra Christum esse, hoc est facillimum creditu, si Christo credis.

RATIO est, quia ex Christi Domini verbis, facillimum creditu est, te contra Christum esse, si cum Christo non sis.

Sed est etiam facillimum creditu, te cum Christo non esse.

Ergo & aquè patet te contra ipsum esse: Quod tamē difficillimè crederes, adeo res est stupenda & expendenda.

I. PUNCTUM.

QUI Christus Dominus, ejecto ab humano corpore Dæmonio, diceret se tam facile ex animis hominum ejecturum hunc hostem, hoc dicebat sensu; dum scilicet vellent homines secum

conspirare & concertare contra eundem Adversarium; Nam si alioquin contra non pugnant cum ipso, nihil illis magis prodesset, quam si ipse non certaret & vinceret, cum ipsi fugatum hostem revocarent & se illi adungerent. Quod ut apertius illis exponeret: Qui non est mecum, inquit, contra me est. Qui non pugnat mecum contra hunc communem

sem hostem, contra me pro illo pugnat. Qui non est mecum in hac pugna, contra me est. Non est autem ille mecum, qui vitæ operibus non contentus; qui non colligit omnes animæ suæ vires & facultates, ut se doctrinæ meæ conformet, dispergit & dissipat, quidquid loquitur & operatur: cumque nihil agat ex his, quæ doctrinæ & vitæ meæ profiteor: hoc ipso, quo non vitæ meæ consentit, dissentit, & quo non est mecum, contra me est.

O quanta cæcitas hominum, qui cum possint cum Christo Dæmonem expugnare, malunt cum Dæmone pugnare contra Christum! O quam multi tales non modo Judæi & Ethnici sed & ipsi Christiani! Tene ex his unum crederes, qui contra Christum pugnent pro Dæmone? *Difficillimè omnino crederes, & tamen hoc est tam facile creditum, quàm Christo Domino credes. Audi & obstupesce.*

Cum enim Christus Dominus apertè dixerit, *Qui non est mecum, contra me est*: Nonne ex his verbis, quibus te credere profiteris, certissimum atque evidentissimum erit te contra Christum esse, si cum Christo non sis? Nā quod univèrsim dictum est de omnibus, tam certum est particulatim de te dici, quàm verum est, te unum esse ex illis omnibus. Neque aliter te condemnandum putares, si non esses baptisatus, nec crederes, quam quia univèrsim dictum est, *qui crediderit & baptisatus fuerit, salvus erit: qui verò non crediderit, condemnabitur.* Cur non igitur æquè tibi aut de te dictum crederes, quod ipse dixit, qui non est mecum, contra me est? An id putas verum de aliquo, qui cum Christo non sit? cur id verò non esset de te verum, si tam verè non sis cum Christo, quam ille alius, de quo dici fateris? Responde, & fateri aut de nullo id esse verum, & te Christo id affirmanti non credere; aut si ipsi credis, id æquè de te verum, si cum Christo non es, quam de ullo mortalium.

Marci 16. 9. 16. *Qui crediderit & baptisatus fuerit, salvus erit: qui verò non crediderit, condemnabitur.* Cur non igitur æquè tibi aut de te dictum crederes, quod ipse dixit, qui non est mecum, contra me est? An id putas verum de aliquo, qui cum Christo non sit? cur id verò non esset de te verum, si tam verè non sis cum Christo, quam ille alius, de quo dici fateris? Responde, & fateri aut de nullo id esse verum, & te Christo id affirmanti non credere; aut si ipsi credis, id æquè de te verum, si cum Christo non es, quam de ullo mortalium. *Credis Rex Agrippa Prophetis? aiebat Regi Paulus: scio quia credis. Quasi diceret, Cum Prophete de futuris tanquam de præsentibus pronuntiant, nonne credis tam vera esse, quæ de uno tempore vel de una persona dixerunt, atque de aliis? Sic Sapiens, Fides in sacculum stabit: Id est, in hoc est vera fides, ut quod univèrsim dictum est de omnibus sive personis sive temporibus, sic de singulis particulatim intelligatur & credatur.*

II. PUNCTUM.

SED est etiam evidenti simum & facillimum creditum te cum Christo non esse.

Quid est enim evidentiùs te cum Christo non esse, si iudicio, si voluntate seu affectu, si vitæ & moribus ab illo dissentis? nam si, ut ait sanctus Ioannes, *qui dicit se in ipso manere, de-beret sic ille ambulare: & ipse ambulare, profectò qui iudicio & affectu, qui vitæ & moribus ab illo dissentit, non potest dici ambulare sicut ille ambulavit, nec proinde cum ipso manere nec esse. Nunquid ambularent duo pariter, nisi convenerit eis, inquit Propheta?*

Lam verò, quod non minus sit evidens, te sic ab illo dissentire, ut dictum est, Vide quid dixerit, & revolve sacras Evangeliorum paginas à primo sermone ad ultimū. Audi quid loquatur, *Beati pauperes, Beati qui nunc esuritis; Beati qui nunc fletis, Beati cum vos oderint homines, Va vobis divitibus, Va vobis qui ridetis nunc. Va cum benedixerint vobis homines. Diligite inimicos vestros, benefacite his, qui oderunt vos: benedicite maledicentibus vobis, & urate pro calumniantibus vos: & qui te percussit in maxillam, præbe & alteram, & ad eo, qui aufert tibi vestimentum, etiam tunicam noli prohibere: omni autem potenti te tribue; & qui aufert, quæ tua sunt, ne repetas.*

Hoc est Christi de rebus iudicium, hi sunt ejus affectus, hæc tota in tenis peracta est vitæ, hi Christi & Christiani mores: unde hæc sunt egregia S. Augustini verba: *Satellites voluptatum divitias perniciosè populi appetebant, pauper esse voluit. Honoribus & imperiis inhæbant, Rex fieri noluit. Carnal sibi magnum bonum putabant; tale conjugium prolemque contempsit. Centumclias superbiissime habebant, omne genus contumeliarum sustinuit. Injurias intolerabiles esse arbitrabantur, quæ a major injuria quàm justum innocentemque daminari: Dolores corporis exorabantur; flagellatus atque cruciatus est. Mori metuebant, morte multatus est. Ignobilissimum mortis genus crucem putabant, crucifixus est. Omnia, quæ habere cupientes non velle vivebamus, carendo vitia serit. Omnia, quæ vitare cupientes, à studio deviamur: veritatis persequendo de se it. Non enim ullum peccatum committi potest nisi dum appetuntur ea, quæ illo contempsit, aut fugiuntur ea, quæ ille sustinuit. Tota itaque una vita eius in terris*

per hominem, quem suscipere dignatus est disciplina morum fuit.

Itane verò de rebus iudicas? Itane his afficeris? Itane vivis & mores componis? An potius nonne aliter prorsus iudicas, prorsus afficeris, & aliter planè vivis? Quis sensus de paupertate & divitiis? de honore & contumelia? de bonis & malis hujus vitæ? utra eligeres si horum daretur optio? nonne id facillimum creditu, quod non mala eligeres sicut ille, ac proinde quid evidentius, quam te cum illo non esse, a quo ita dissentis iudicio & affectu? *Qui sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitiis & concupiscentiis. Si quis spiritum Christi non habet, hic non est eius.*

Gal. 5.

Rom. 8.

III. PUNCTUM.

QVOD ergo difficillimè crederes, te contra Christum esse; hoc est facillimum creditu, si Christo credis: Nam Christo affirmante, qui non est mecum, contra me est, quid sequitur, si hoc credis, nisi quod tam certum & evidens erit te Christum esse quàm clarè patebit te cum ipso non esse. Quàm verò id clarè pateat, te ipsum inspicere, vide quantum à Christo dissentias: nam hoc est cum Christo non esse, sic ab eo discrepare & dissentire, sicut apparet in dictis & factis tuis per totum vitæ discursum. Nec aliter mundo Christus est contrarius, quam propter hanc morum & vitæ dissimilitudinem. Sic illi Mundani proficiuntur, qui apud Sapientem clamant: *Contrarius est operibus nostris, dissimilis est aliis vita illius. Quod & ipse Dominus satis apertè ianuit dicens: Mundus me odit, quoniam testimonium, perhibeo de illo, quod opera eius mala sunt. Quam obrem sicut dicitur non potes te cum Chri-*

Sap. 2.

JOHN. 7.

sto non convenire nec esse; sic planè fateri necesse est te contra ipsum esse.

Itane verò tu contra Christum? durus quidem sermo, sed fortior veritas, quæ à sermone non potest detrahi, quam diu sic vivas tam parum Christo similis. Sed quod horrendum magis est, sic contra Christum vivis, quia sic à Dæmone persuaderis vivere! sic te ab illo revocat per hanc vitæ dissimilitudinem, & in suas trahit partes, ut unà simul contra Christum pugnetis. O rem execrandam? te Christus ad se vocat contra Dæmonem pugnatu- rum: tu à Dæmone revocatus contra Christum pro illo pugnas, expende hoc & audi S. Cyprianum, imò & Dæmonem, quem S. ille Doctor inducit sic propterea Christo convitiantem, quod te tuique similes suos fecerit. *Ego pro istis, quos mecum vides, nec alapas accepi nec flagella: nec quicquam magni do, sed falsa pollicitatione deludo. Et potius ipsi mihi omnia sua tradunt. Tuos tales munerarios Christe demonstra preceptis tuis monitos; Et quæ plura pergit, sed hæc sufficient ad Veritatem confirmandam, & talem inde horrorem animi concitandum, Unde ad conciliandam cum Christo vitæ confessionem magis ac magis exardeas. Sequar te quocumque ieris.*

Lib. de Elem. & bono op.

Math. 2.

Et verò cavendus lapsus & recidivum, ne quod ex dictis Domini superest in hodierno Evangelio, tibi contingat: *Et sunt novissima hominis illius peiora prioribus. Qua de sententia, proponitur hæc Veritas:*

Melius erat viâ Justitiæ non introisse, quàm retroisse.

In hac 2. parte, Feria 5. hebdomada 4. post Pascha.

HAC HEBDOMADE, Considerantur quæcunque gesta sunt per totam noctem apud Pontifices, usque ad matutinum diei sequentis, quo Christus ad Pilatum est adductus; Ibi adnotantur aliquod inordinati motus cordis & linguæ, qui frequentius ex iniuriis concitantur, quas ab inimicis accipimus, & qui exemplo Christi Domini corriguntur.

FERIA